На местото каде што се сечат улиците „7 ноември“ и „Марко Несторовски“ во Охрид, стои џамија, која кај народот, меѓу охриѓани, е позната како Крст-џамија.

Тоа име се употребува за муслиманскиот верски објект, но и за овој дел од градот. Тоа се одомаќинило меѓу луѓето, меѓутоа малкумина знаат зошто токму тоа име се употребува за самата џамија, а со тоа и за населбата. Охриѓаните од турско етничко потекло ја знаат како Хаџи-Дургут џамија, по името на човекот што ја подигнал.

Во стручната јавност, барем од она што може да се дознае, не се правени никакви истражувања за тоа од каде, посебно кај македонското население во градот, оваа џамија е позната под такво име. Во Заводот и музеј во Охрид, стручњаците што ја познаваат верската проблематика, посебно историјата на верските објекти во Охридско, речиси едногласно велат дека нема пишувани документи од каде дошло името на џамијата. Нивна претпоставка е дека на тоа место, до првите години од 16 век, постоела православна христијанска црква „Света Недела”. Во тој период, на нејзино место била изградена џамијата што сега е позната како Крст-џамија.

Сепак, постарите охриѓани, но и некои овдешни историчари на уметноста, без да претендираат на точност, се повикуваат на една легенда што неколку века се пренесува меѓу македонското христијанско население. Според оваа легенда, кога тогашната османлиска власт или самиот Хаџи-Дургут почнале да ја градат џамијата, се се одвивало според планот, меѓутоа кога почнало да се гради минарето, завршниот дел на верскиот објект, тоа, од необјасниви причини, се уривало.

Тоа, според оваа легенда, се случувало неколкупати, додека некој од градителите не се сетил дека на врвот од џамијата треба да се врати христијанскиот крст. Градителите тоа го направиле, го ставиле крстот на минарето, а тоа повеќе не се рушело, вели легендата што живее меѓу охриѓани.

[illegible]